

Қариллик туфайли каффорат тўлашда енгиллик берилган

07:00 / 21.11.2018 2555

Жоҳилий арабларда «зиҳор» деб номланган ҳукм бор эди. Унга кўра, ким ўз хотинига «Сен мен учун онамнинг бели кабисан», деса, унга хотини худди онасидек бўлиб қолади, деб ҳисобланарди.

Аллоҳ таоло хотинидан зиҳор қилганларга каффорат ўташни жорий қилганида ҳам қарилликни эътиборга олган ва бу ишни қилганлардан қариларга енгиллик берган. У Зот Мужодала сурасида марҳумат қилади:

«Хотинларидан зиҳор қилганлар сўнгра айтганларидан қайтсалар, қўшилмасларидан аввал бир қул озод қилсинлар. Бу ваъзланишингиз учундир. Аллоҳ қилаётган ишларингиздан ўта хабардордир» (3-оят).

Яъни хотинидан зиҳор қилган шахс афсусланиб, ўз гапидан қайтиб, хотини билан қайта ярашишни ихтиёр этса, у ҳолда эр-хотинлик муносабатларини қайта бошлашдан олдин бир қул озод қилиб, каффорат бериши лозим. Каффорат – содир бўлган гуноҳни ювиш учун қилинадиган қўшимча молиявий ибодатдир. Ислом ана шу йўл билан қул озод қилишни ибодат даражасига кўтарди.

«Бу ваъзланишингиз учундир».

Бу ҳукм эр-хотинликдек муқаддас алоқанинг ҳурматини оёқости қилиб, тилига эрк берган, хотинига жабру зулм ўтказишга уринган эркакларга танбеҳ бўлиши, ўзларига келишлари ва кейинчалик ўйлаб иш қилишлари учун шариатга киритилган.

«Аллоҳ қилаётган ишларингиздан ўта хабардордир».

Шунинг учун ҳар бир нарсани У Зотнинг ҳукмига мослаб қилинг. Жоҳилият ҳукмларидан ўзингизни четда тутинг.

Ҳамма ҳам ўз гуноҳини ювиш учун қул озод қилишга қодир эмас. Буни яхши билган Аллоҳ таоло кейинги оятда каффорат беришнинг энгил турларини баён қилади.

«Ким топмаса, қўшилмасдан аввал икки ой кетма-кет рўза тутсин. Ким қодир бўлмаса, олтмиш мискинни тўйдирсин. Бу Аллоҳга ва Унинг Расулига иймон келтиришингиз учундир. Ва булар Аллоҳнинг чегараларидир. Кофирларга эса аламли азоб бор» (4-оят).

Аллоҳ Ўз бандаларига ниҳоятда меҳрибон. Ҳаттоки гуноҳ қилганларга ҳам меҳр кўрсатади, гуноҳларини ювишда осон йўлни раво кўради. «Зиҳор қилганлар, ким бўлишларидан қатъи назар, албатта қул озод қилсинлар», деб қўяверса бўларди, У Зотнинг бунга ҳаққи бор эди. Лекин бандаларига озор бермаслик учун, уларга энгилликни хоҳлагани учун, баъзи бандаларининг қул озод қилишга қурби етмаслигини билгани учун:

«Ким топмаса, қўшилмасдан аввал икки ой кетма-кет рўза тутсин», деб фармон берди.

Олтмиш кун рўза тутиш ҳам осон эмас. Касаллик ёки қарилик туфайли бу ҳукмни бажара олмайдиганлар чиқиб қолса, қилган гуноҳи каффоратига олтмиш мискинни (камбағални) тўйдирди.

«Ким қодир бўлмаса, олтмиш мискинни тўйдирсин».

Уларнинг ўртача бир кунлик таомини беради ёки бир кунлик таомнинг қийматини беради. Олтмиш кишини бирданига тўйдириши ҳам шарт эмас.

«Бу Аллоҳга ва Унинг Расулига иймон келтиришингиз учундир».

Агар шу ҳукмга амал қилсангиз, Аллоҳга, Аллоҳнинг Расулига келтирган иймонингиз тасдиқланади.

«Ва булар Аллоҳнинг чегараларидир».

Бу ҳукмларнинг барчаси Аллоҳ чизган чегаралардир. Мўмин бандалар ундан чиқмасликлари шарт! Кимки Аллоҳнинг чегарасидан чиқса, аламли азобга дучор бўлади.

«Кофирларга эса аламли азоб бор».

Юқоридаги оятларда Аллоҳ таолонинг мўмин-мусулмон бандаларига нисбатан инояти, уларни гуноҳлардан қайтариши, уларга енгил йўлларни кўрсатиши зикр қилингандир.

Хувайла бинт Молик ибн Саълабадан ривоят қилинади:

«Эрим Авс ибн Сомит мендан зиҳор қилди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларига шикоят қилиб бордим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг ҳақида мен билан тортишдилар:

«Аллоҳдан қўрқ, у амакиннинг ўғли», дедилар.

То ушбу Қуръон (оятлари) нозил бўлгунча бу ишда (у зотга шикоят қилишда) давом этдим: «Батаҳқиқ, Аллоҳ сен билан эри ҳақида тортишаётган аёлнинг сўзини эшитди...»дан фарзгача (фарз қилинган каффоратларгача)».

Шунда у зот: «Қул озод қилади», дедилар.

«Уни топа олмайди», деди.

«Икки ой кетма-кет рўза тутди», дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, у қари чол, у қаёқдаю, рўза қаёқда», деди.

«Олтмиш мискинга таом берсин», дедилар.

«Унинг садақа қиладиган ҳеч нарсаси йўқ», деди.

«Шу пайт у зотга бир арақ (сават) хурмо келтирилди.

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен унга яна бир арақ (хурмо) билан ёрдам бераман», дедим.

«Жуда яхши қилдинг. Буларни олиб бориб, унинг номидан олтмиш мискинни таомлантир ва амакингнинг ўғлига қайтгин», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

2. Кексалик эътиборидан намозни енгил ўқишга буюрилган.

Абу Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам:

«Аллоҳга қасамки, эй Аллоҳнинг Расули, мен фалончининг бизга (намозни) чўзиб юборганидан бомдод намозига чиқмаяпман», деди. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг мавъизада ўша кундагидек қаттиқ ғазаб қилганларини кўрмаганман. У зот:

«Орангизда (намоздан) бездирувчилар бор. Қай бирингиз одамларга намоз ўқиб берса, енгил қилсин. Чунки ораларида заифлар, кексалар ва юмушлилар бор. (Бирортангиз) ўзи намоз ўқиганида эса хоҳлаганича чўзаверсин», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Демак, имом одамларга малол келадиган даражада намозни чўзиб юбормаслиги керак. Имом намозни чўзиб юборгани учун жамоатга боришни тарк қилган кишини эшитиб, Пайғамбаримиз алайҳиссаломнинг ундан эмас, имомдан қаттиқ аччиқлари чиққани шунга далолат қилади.

Имом намозга ўтар экан, қавм ичидаги энг заиф, ёши катта ва шошилиб турган кишиларга ҳам аҳамият бериши, намозни енгил ўқиши керак. Аммо бу енгиллик намоздаги амалларни чала қилиш ҳисобига бўлмаслиги лозим. Ушбу маъноларни имомликка ўтувчи ҳар бир киши доимо ёдида тутиши зарур.

Киши ёлғиз ўзи намоз ўқиганида уни хоҳлаганича чўзиши мумкин. Шунингдек, маълум кишиларга имомлик қилса, уларнинг намознинг узун бўлишига рози эканликларини билса, шунда намозни чўзиб ўқиш жоиз.

3. Кексаларга осонлик туғдириш учун уларнинг ўрнига ёшлар ҳаж қилишига рухсат берилган.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Хасъамлик бир аёл келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳнинг ҳаж борасида бандалари зиммасидаги фарзи отамга у қартайиб, туяда ўтира олмайдиган бўлганида етди. Унинг номидан ҳаж қилсам бўладими?» деди.

У зот: «Ҳа», дедилар.

Бу видолашув ҳажда бўлган эди».

Бешовлари ривоят қилишган.

Ушбу ҳадиси шариф шариатга «ҳажжи бадал» деган тушунчанинг киритилишига сабаб бўлган. У муҳаддислар ва фуқаҳолар орасида «Хасъамия ҳадиси» номи билан машҳур. Уламолар гапни қисқа қилиш мақсадида ҳадиснинг матнини қайта-қайта такрорлаб ўтирмай, «Хасъамия ҳадиси»да келганидек», деб гапни давом эттиравердилар.

Ҳадиси шарифда зикри келаётган ҳодиса Пайғамбаримиз алайҳиссалом Минода ортларига Фазл ибн Аббос розияллоҳу анҳуни мингаштириб кетаётганларида содир бўлган. Хасъам қабиласидан бўлган ўша саҳобия аёл Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг йўлларини тўсиб чиққан ва туяларининг жиловидан ушлаб туриб, ривоятда келган саволни берган.

Шариатимизда кексаларни эъзозлашга ана шундай эътибор берилган. Шундай экан, жамиятнинг барча аъзолари кексалик ёшига етган зотларни эъзозлашлари, уларнинг ҳурматларини ўрнига қўйишлари, оғирларини енгил, узоқларини яқин қилишда ёрдамчи бўлишлари керак бўлади.

“Кексаларни эъзозлаш” китобидан